

[K. B. Andersen.]

myndigheder har tiltrådt disse sager på forhånd og man ikke ønsker at gøre det besværligt, så at de skal op til ny behandling — har haft lidt dårlig samvittighed; og jeg synes nok, at det, at man ved loven af 1958 tog til efterretning — skal vi sige det sådan — at plakaten af 1819 stadig blev brugt, på baggrund af den debat, vi nu har, virker en lille smule ejendommeligt.

Jeg hæftede mig også ved, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde, at vi kunne diskutere, hvornår dette skulle høre op. Jeg går ud fra, at det ikke skal forstås på anden måde, end at det skal høre op nu, men at vi kan diskutere selve den dato, der kan være tale om i denne sammenhæng.

Jeg skal ikke komme med flere bemærkninger. Jeg går ud fra, at vi nu kan få et arbejde i udvalget om denne sag. Der synes jo mellem alle i denne sal at være enighed om, at der nu må en ændring til af politikassernes forhold. De hidtidige forhold kan ikke fortsætte. Oppositionen har fremsat forslaget. Ministeren har erklæret sig enig i det. Regeringspartiernes ordførere har erklæret sig enige i, at forholdene må ændres, og så går jeg ud fra, at vi i udvalget kan finde ud af, hvordan ændringen kan finde sted, og at vi kan blive enige om, at den kan foretages nu.

Thisted Knudsen: Der er jo tradition for her i tinget, at en minister takker til alle sider, når hans forslag har fået en velvillig modtagelse. Jeg tror, at jeg har min medforlagsstiller, det ærede medlem hr. Poul Møller, med mig, når jeg specielt takker ministeren for den saglige tilslutning, som vort lovforslag fik, og også takker de andre ordførere.

Der er måske nogen, der efter denne debat vil være skuffede. Der var måske nogen, der troede, at dette skulle ende med det, man i gamle dage kaldte en ministerstorm. Selv det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der i gamle dage aldrig holdt sig tilbage, var jo faktisk blid som et lam.

Der er ingen grund til at være skuffet. Det, der blev slutresultatet af denne forhandling, er politikassernes endeligt i deres nuværende form. Denne ulykkelige plakat af 1819, kancelliskrivelsen af 1844, som de

fremragende jurister i justitsministeriet har haft hovedbrud med, dør jo, går over i den juridiske historie, når vi nu får en virkelig lovgivning på dette område.

Vi har lagt vægt på det rent saglige. Vi diskuterer ikke nu, hvem der stod sig eller ikke stod sig. Vi kan kun konstatere, at man i denne forsamling er enig om, at de forhold, der herskede på dette område, var uheldige og ukorrekte, og at de nu skal høre op.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen havde en bemærkning om den færøske lovgivning, som jeg opfattede på den måde — jeg ved ikke, hvor meget eller hvor lidt jeg skal lægge i den — at vi ikke altid behandlede denne lovgivning med tilstrækkelig alvor. Må jeg lige sige, at det må være det ærede medlems egen indstilling. I det parti, jeg tilhører, behandler vi netop disse lovforslag med megen grundighed og også med megen alvor og saglighed, og derfor synes jeg, at den bemærkning ikke burde være fremkommet.

Iver Poulsen: Det er ikke for at forlænge debatten, at jeg har bedt om ordet, og heller ikke for at styrte mig ud i en statsretlig diskussion med den højtærede justitsminister, for dertil erkender jeg på forhånd at mine forudsætninger er alt for ringe.

Når den højtærede justitsminister imidlertid siger, at jeg har gjort mig skyldig i en misforståelse, hvad angår forholdet mellem de gamle plakater og kancelliskrivelser og grundloven, vil jeg meget gerne spørge — det er nemlig den almindelige opfattelse ude i befolkningen — om ikke grundloven af 1849 ophævede de bestemmelser, som stred imod denne grundlov, da den blev indført. Ellers ved vi faktisk ikke, om vi har en grundlov, eller hvordan den ser ud. I grundloven står der ét, men så bliver man pludselig en dag overrasket af, at der foreligger nogle plakater fra enevældens tid, som stadig har gyldighed. Det er noget forvirrende. Jeg kan ikke se, at jeg har gjort mig skyldig i en misforståelse, men jeg vil gerne vejledes af den højtærede justitsminister, hvis jeg har gjort det.

Endelig er der talt om loven af 1958 om det færøske politi, og ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. K. B. Andersen, sagde, at her er vi jo alle under